

være andre Steder, hvor der trænges endnu mere til Redningsstationer, saa siger jeg, at dette Tab af Mennekkelig er dog saa stort, at der er den største Opfordring for os til at gjøre, hvad der staaer i vor Magt, for i Fremtiden efter bedste Evne at forhindre en saa stor Ulykke som den sidste. Der er af de Foranstaltninger, som i de senere Aar ere trufne her i Landet, neppe nogen, der i den Grad har Krag paa Anerkjendelse og Paafjænnelse, som hvad der er gjort for Udviklingen af Redningsvæsenet paa vore Kyster; der er i saa Henseende udviklet en Virksomhed og opnaaet Resultater, som overalt i den hele vide Verden have vaart Beundring. Det har i Danmark ikke som i England været frivillige Bestræbelser, udgaaede fra Private, der i denne Henseende have gjort Udslaget, men det er Staten, som selv er traadt til og har taget det hele Redningsvæsen under sin Ledelse. Uagtet der ellers kan være saare meget, der taler for at begunstige enhver privat Virksomhed i Sammenligning med Statens, saa troer jeg dog, det maa indrømmes, at paa dette Omraade er Staten baade naturligere kaldet og bedst stillet til at varetage, hvad der skal varetages. Om det vil være rigtigt ligeoverfor en Modstand fra den høitæredede Ministers Side at trænge stærkere paa med Hensyn til Læss, det skal jeg henstille til Overveielse; men hvad der dog maaskee kunde gjøres i den Sag, er, at der fra Ministeriets Side kunde tilveiebringes nogle Oplysninger for Thinget angaaende det Antal Redningsstationer, hvis Oprettelse overhovedet nu debatteres, idet det nemlig da kunde vise sig, at Thinget kunde være tilbøieligt til at gjøre et større Skridt fremad for at møde den tilstedeværende Trang end dette, blot at oprette en enkelt ny Redningsstation, og at der kunde være Opfordring for os til i det Hele taget at gjøre noget Mere i denne Retning og skride lidt raskere fremad i denne saa overordentlig fortjenstlige Virksomhed.

Lugen: Spørgsmaalet om Oprettelsen af en Redningsstation ved Høien eller Gammel-

Skagen er ikke nyt her i Rigsdagen; da der for 2 Aar siden var forelagt Rigsdagen et Lovudkast i den Retning, som ledede til Oprettelsen af en Redningsstation ved Tversted, blev Høien eller Gammel-Skagen ogsaa omtalt. Man troede dengang, at den Redningsstation, som findes ved Skagen, altsaa paa den anden Side af Grenen, laa saa tæt ved Høien eller Gammel-Skagen, at det var muligt i paafølgende Tilfælde at trække Baadene og Apparaterne fra dette Sted over paa den vestlige Side, og at de der kunde benyttes af de samme Mænd. Den senere indhentebe Erfaring har imidlertid viist, at dette overordentlig vanskeligt lod sig gjøre, og at det navnlig med nordvestlige og vestlige Storme, under hvilke Strændingerne paa Vestkysten forefalde, især naar Stormen er ledsaget af Regn eller Sne, er vanskeligt at trække Baadene til vedkommende Sted paa den modsatte Side. Nu vide vi, at de Mænd, der have haft med denne Station at gjøre, have udviist overordentligt Mod og Dydighed, de have flere Gange maattet hjælpe sig med deres egne Remedier og have dog været saa heldige at frelse Mennekkelig. Jeg troer derfor, at der vil være ikke ringe Grund fra Statens Side til at imødekomme et Ansøgning fra dem om at blive satte i Besiddelse af Apparater, hvorved det vilde være lettere for dem at frelse Mennekkelig. Efter Alt, hvad der her er anført, bliver det jo imidlertid Hovedspørgsmaalet, om dette netop er det Sted, hvor der er meest Trang til en Redningsstation, eller om der ikke skulde være andre Punkter, hvor Trangen var endnu større, men dette Spørgsmaal troer jeg ikke vil kunne afgjøres af Rigsdagen uden igjennem et Udvalg og ved Forhandling med den høitæredede Minister. Jeg har den samme Anskuelse, som blev fremfat af de to ærede foregaaende Talere, at Læss virkelig trænger til at blive hjulpen ogsaa i denne Henseende. Det er vel fuldkommen rigtigt, at Farvandet indenfor Skagen ikke er saa vanskeligt som det udenfor, og at det sjældnere er Tilfældet, at der ved Forliis omkommer Mennekkelig under Læss, samt at de Apparater, hvoraf